

Justitsministeren: Det forekommer mig, at det vilde staae til at forhindre, at den af det ærede Medlem nævnte Lov kommer ud for denne. Det kan jo, hvis begge Love vedtages af Rigsdagen, lade sig gjøre, at man lader denne Lov udkomme først, og saa forekommer det mig, at der ikke vilde fremkomme nogen Klæppe i den Retning, hvortil det ærede Medlem hentydede.

Krieger: Ja, jeg vil dog bede den ærede Minister overveie Spørgsmaalet. Jeg troer virkelig, at hvorledes man end tager Sagen, vil der efter den nuværende Affattelse fremkomme adskillige Banffeligheder. — Et andet Spørgsmaal er følgende: Der staaer i § 1 „for det Hartforns Vedkommende“; disse Detailler ere mig ikke saa bekendte, at jeg selv kan besvare Spørgsmaalet; men er der ene og alene Tale om Hartfornet i denne første Paragraph?

Justitsministeren: „Hartforn“ er brugt som en Betegnelse for de smaa Territorier, med Hensyn til hvilke der finder en Undtagelse eller et extraordinært Jurisdictionssforhold Sted, hidrørende fra den private Jurisdiction i tidligere Tider; det er det Samme, som om der stod Matriculnumere eller en lignende Betegnelse.

Krieger: Men strække det Forhold, hvorom der her er Spørgsmaal — som sagt, jeg kender ikke Detaillen, og derfor spørger jeg derom — dreie de Forhold, der her kunne opstaae, sig ene og alene om Sorden; thi, hvis det ikke er Tilfældet, er det dog besynderligt blot at tale om Hartfornet.

Indenrigsministeren: Ja, Detaillen er mig ikke i dette Dieblisk aldeles præsent; men jeg troer nok, det angaaer Skifte- og Auctionsvæsenet, forsaavidt saadanne Forretninger falde for med Hensyn til de paagjældende Eiendomme, det paagjældende Hartforn.

Krieger: Altsaa dog Menneskene paa Sorden og de Eiendele, de have. Jeg vil som sagt henstille dette til den høitæredede Mi-

nisters Overveielse; det seer mig noget forunderligt ud med dette Hartforn.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Sagens Overgang til 2den Behandling, der eensstemmig vedtoges med 42 Stemmer.

Formanden: Ogaa i denne Sag maa jeg bede mulige Vædringsforslag indleverede i Bureauet inden Torsdag Middag Kl. 12.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med, at Indpødnings af Kokopper finder Sted, m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2699 ff.; 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 5995 ff.)

Justitsministeren: Da ingen af det høie Things Medlemmer synes tilbøjelig til i dette Dieblisk at tage Ordet, skal jeg tage mig den Frihed ganske kortelig at antyde min Stilling med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Forslaget er fremaldt ved den i og for sig ganske naturlige Tanke, at der er noget Abnormt i at fremtvinge Vaccination ved at gjøre den til Vetingelse for Handlinger, der ere af reen kirkeligt Natur. Det er jo et Forhold, der, saasnart man engang er bleven opmærksom derpaa, maa erkjendes for ikke at være heldigt, og der er heller ikke fra Regjeringens Side bleven reist nogen Modstand mod, at dette Forhold blev forandret, naar man fik et andet Tvangsmiddel af samme Virkning istedet. Regjeringen er nemlig gaaet ud fra den Hovedanskuelse, at Vaccinationen er et vuerdeeligt Gode for Landet i sanitair Henseende, og at man altsaa derfor ikke bør give Slip paa de Midler, man har til at fremtvinge den, uden at man faaer et ligesaa godt Tvangsmiddel istedet. Dette er tildeels blevet Tilfældet efter Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger; kun kunde jeg ganske vist have ønsket den Bestemmelse restitueret, der blev vedtagen ved Sagens 2den Behandling i det andet Thing, men som blev forandret ved